

دعای ۵۲- در آنچه حذر می کند و می هراسد

إِلٰهِي إِنَّهُ لَيْسَ يَرُدُّ غَضَبَكَ إِلَّا حِلْمُكَ، وَلَا يُنْجِي
مِنْ عِقَابِكَ إِلَّا عَفْوُكَ، وَلَا يُخَلِّصُ مِنْكَ إِلَّا
رَحْمَتُكَ وَالتَّضَرُّعُ إِلَيْكَ، فَهَبْ لِي يَا إِلٰهِي فَرَجًا
بِالْقُدْرَةِ الَّتِي بِهَا تُحْيِي مَيِّتَ الْبِلَادِ، وَبِهَا تَنْشُرُ
أَرْوَاحَ الْعِبَادِ، وَلَا تُهْلِكُنِي وَعَرِّفْنِي الْإِجَابَةَ يَا رَبِّ،
وَارْفَعْنِي وَلَا تَصْغِبْنِي، وَأَنْصُرْنِي وَارْزُقْنِي، وَعَافِنِي
مِنَ الْآفَاتِ.

خدای من همانا خشم تو را جز بردباری تو باز نمی گرداند،
و از کیفیت نجات نمی دهد جز عفو، و از تورهایی نمی دهد
جز رحمت و ناله به درگاه تو، پس به من ببخش ای خدای
من گشایشی را، با قدرتی که به آن سرزمین های مرده
را زنده می سازی، و ارواح بندگان را نشر می دهی، و مرا هلاک
مکن، و دانشناسان به من اجابت را ای پروردگار، و مرا بالا برو
فرومایه مگردان، و نصرتم ده و روزی عنایتم فرما، و از آفت ها
تندرستی ام عطا کن.

يَا رَبِّ إِنْ تَرَفَعَنِي فَمَنْ يَضَعُنِي؟ وَإِنْ تَضَعَنِي فَمَنْ
يَرَفَعُنِي؟ وَقَدْ عَلِمْتُ يَا إِلَهِي أَنْ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ
ظُلْمٌ، وَلَا فِي نِقْمَتِكَ عَجَلَةٌ، إِنَّمَا يَعْجَلُ مَنْ
يَخَافُ الْفَوْتَ، وَيَحْتَاجُ إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفُ، وَقَدْ
تَعَالَيْتَ عَنْ ذَلِكَ يَا سَيِّدِي عُلُوًّا كَبِيرًا.

ای پروردگارم اگر مرا بالا ببری چه کسی پست
می‌گرداند؟ و اگر مرا فروگذاری چه کسی مرا رفعت
دهد؟ در حالی که من دانستم ای خدای من، که در حکم
تو سستی نیست، و نه در انتقام تو تعجیلی باشد، زیرا کسی
شتاب می‌کند که بترسد چیزی را از دست بدهد، و ناتوان،
به ظلم نیازمند است، ولی تو بلند مرتبه و برتری از آن، ای
سرورم، برتری بزرگی.

رَبِّ لَا تَجْعَلْنِي لِلْبَلَاءِ غَرَضًا وَلَا لِنِقْمَتِكَ نَصَبًا،
وَمَهْلِنِي وَنَفْسِنِي وَأَقْلِنِي عَشْرَتِي، وَلَا تُتْبِعْنِي
بِالْبَلَاءِ، فَقَدْ تَرَى ضَعْفِي وَقَلَّةَ حِيلَتِي فَصَبِّرْنِي،
فَإِنِّي يَا رَبِّ ضَعِيفٌ، مُتَضَرِّعٌ إِلَيْكَ يَا رَبِّ، وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْكَ، فَأَعِزَّنِي، وَأَسْتَجِيرُ بِكَ مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ
فَأَجِرْنِي، وَأَسْتَتِرُ بِكَ فَاسْتُرْنِي يَا سَيِّدِي مِمَّا
أَخَافُ وَأَحْذَرُ.

پروردگارا مرا هدی برای بلا قرار مده، و نه موردی برای انتقامت،
و مرا مهلت ده و اندوهم را بر طرف کن و لغزشم را صرف نظر
نما، و پی در پی مرا مبتلا مفرما، که می‌بینی ناتوانی مرا، و کمی
چاره‌ام را، پس مرا شکیبایی ده، که من ای پروردگارم، ناتوان
هستم، و به سوی تو ای پروردگار ناله و التماس می‌کنم، و پناه
می‌برم به تو از تو، پس مرا پناه ده، و به تو پناه می‌جویم از هر
بلایی، پس پناهم ده، و به تو پوشش می‌طلبم، پس مرا بپوشان،
ای سرورم، از آنچه می‌ترسم و اجتناب می‌کنم.

وَ أَنْتَ الْعَظِيمُ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ، بِكَ بِكَ
بِكَ اسْتَتَرْتُ.

و تو بزرگ مرتبه‌ای، بزرگ‌تر از هر بزرگی، به تو، به تو، به تو،
پوشش گرفتم.

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ
الطَّاهِرِينَ وَسَلِّمْ كَثِيرًا.

ای خدا، ای خدا، ای خدا، ای خدا، ای خدا، ای خدا، ای خدا،
ای خدا، ای خدا، ای خدا، درود فرست بر محمد و آل پاک و
طاهرش، و سلام فراوان از تو بر آنان باد.